

CSEH KATALIN

ÁLMOK ÁLMA

Likas a csillag zsebe,
hullong az álom egyre,
a földi éjbe hullong,
alvókat ha lát, ujjong.

Jut mindenkinek álom?
Türelmetlenül várom!
Nyitva az ablak, tárva:
beröppen álmok álma.

Beröppen, majd kiröppen?
Köröz még, lásd, fölöttem...

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

ŐSZ VAN MEGINT

Ősz van megint, aranyló ősz,
vetközni készül a som, a hárs,
potyog a dió, sárgára vált
a tó partján a szikkadó sás.

Ősz van megint, sárguló ősz,
gyümölcsük alatt nyögnek a fák,
orrukban friss hajnalokon
még érzik a boglyák dús illatát.

Ősz van megint, falevélhullás,
vörös, sárga és barna mind,
elmerengek e varázslat
tarkára mázolt színein.

Ősz van megint, indulni kell,
álmodni csillagos eget,
a bőrünkbe gyűjtött meleggel
kibírunk akár húsz telet.

AZ ÉJFÉLI TANÖSVÉNY

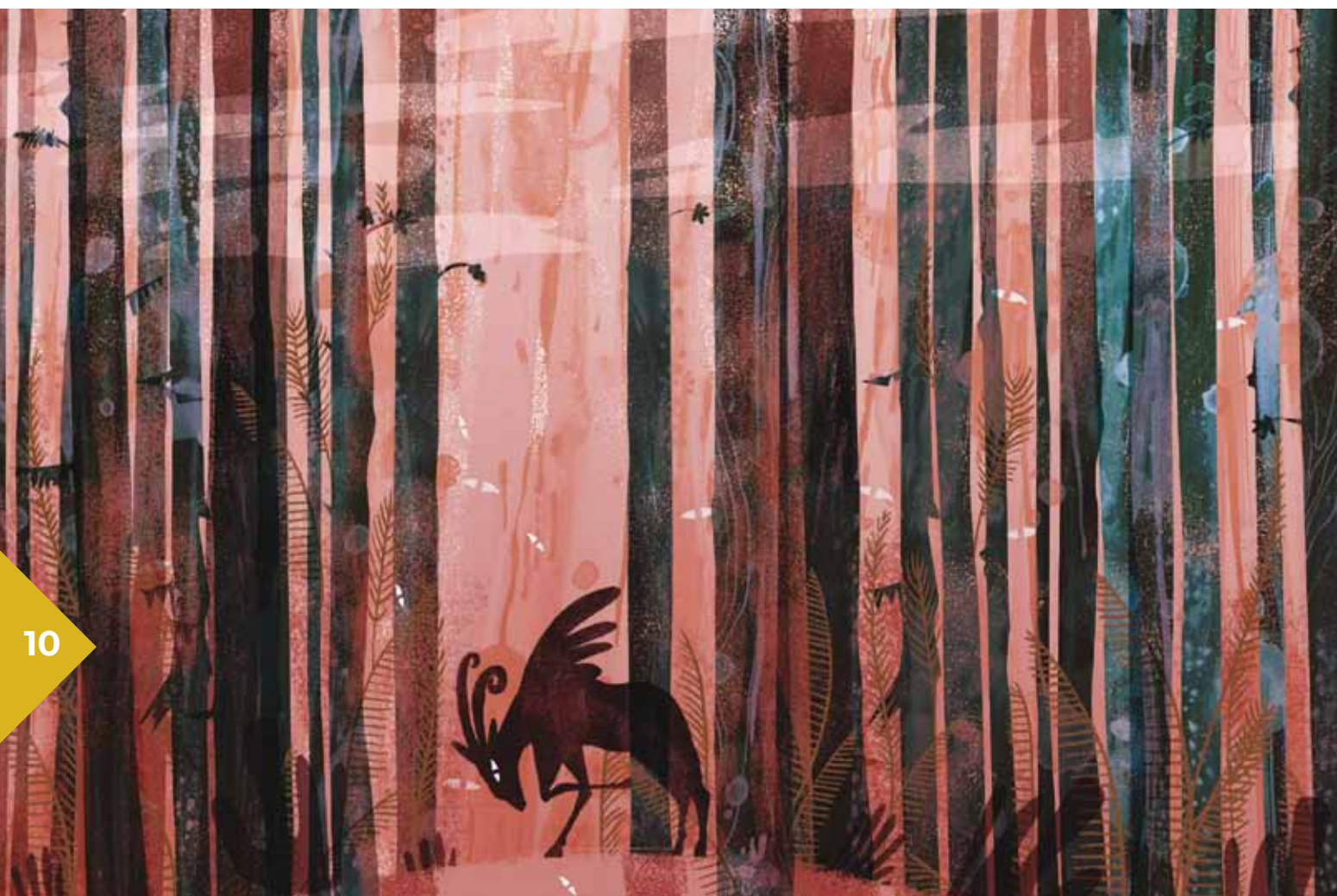
1. rész

Sziasztok! A nevem Péter Domi. Mindkettő a keresztnévem. A családnemet nem árulhatom el, mert akkor felismertek. Igen, ez egy valós eseten alapuló történet, ezért senkinek sem írhatom le a vezetéknevét. Viszont, hogy a keresztnéveket mégis csak elrejtsem valahogy, egy másik keresztnévet illesztek mellé. Szólíthatok Petinek és Dominak is, de a legjobb, ha azt mondjátok: Peti Domi. Vagy: Petidomi. Ebben a sztoriban mindenkinek két neve lesz, ne csodálkozzatok.

Az egész úgy kezdődött, hogy a szüleim el akarták hitetni velem, hogy Feri Laci elköltözött a szomszédunkból, pedig én jól tudtam, hogy eltűnt.

Tudjátok, mi az a tanösvény? Általában erdőben alakítják ki, egy ösvény a fák között, itt-ott táblákkal, amin egy állat vagy növény szerepel, mindenféle érdekes adatokkal. A mi városunkban, azaz a szélén, a városunk erdejében is van egy tanösvény. Aki rosszkor megy végig rajta, többé nem jön ki. Vagy csak évek múlva, felnőttként, vagy valamilyen állattá változva, esetleg örökké ott marad, bükkfa képében.

Ferilacit tudom, hogy heteken át keresték, csak éppen ott nem, ahol kellett volna. Persze, hiába keresik a tanösvényen, nem találták volna meg. Mert nem mindegy, mikor taposod tekerdő útjait. Nem hiszitek? Én sem hittem sokáig, míg velem is meg nem estek egy s más dolgok. Ezt fogom elmesélni nektek.

MARK TWAIN: TOM SAWYER KALANDJAI

1. rész

Rajzolta: VASS JÓZSEF, rövidítette: LÁSZLÓ NOÉMI

Tom Sawyer lopta a lekvárt. Verekedett. A folyóban fürdött. Pótmamája, Polly néni megbüntette. Meszelhette szombaton a kerítést. Tom nem búsult. Meszelt. Olyan komolyan, hogy aki csak látta, az mind meszelni akart.

Akik csúfolkodni jöttek, mind ottmaradtak meszelni. Tom 12 golyót, 3 ebihalat, 1 lakatkulcsot, 1 rézkilincset, 1 bicskanyelet, 1 nyakörvet kapott. Mesésen gazdag lett! Polly néni nem hitt a szemének. Tom másfél óra alatt bemeszelte a hosszú kerítést! Mehetett játszani!

Rohant a rétre. A fiúk már várták. Két csapatba verődve megküzdöttek egymással. Tomék győztek. Összeszámlálták a „halottakat”, kiváltották a foglyokat, megüzenték a következő háborút, kitűzték a csata napját, aztán elvonultak.

A bírók udvarán idegen kislány játszott. Nagyon aranyos volt. Tom fejen állt, kézen járt a ház előtt. Mielőtt bement, a lány árvácskát dobott neki.

Vacsoránál Tom öccse, Sid eltörte a cukortartót. Bejött Polly néni, nagy pofont kent le Tomnak. Hiába volt a fiú ártatlan. A néni nem kért bocsánatot. A pofon csak előleg egy későbbi komiszságért!

Tom bánatában a bíró házához ment. Átmászott a kerítésen, átlopakodott az udvaron, meglapult a lány ablaka alatt. Ott sóhajtozott, amikor fentről egy cseléd nagy tál vizet zúdított a nyakába. Tom hazarohant, és ázottan lefeküdt.

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

